

Vergezicht

Achter de rafelige rand van het woud
drijven witte wolken omhoog
groene velden, wuivende heuvels
in alle rust herkauwen koeien

De idylle uitsluitend verstoord
door duizenden witte grafzerken
herinnering aan een verbeterde strijd
die eens de heuvels kleurde en
waar zwarte wolken dreven
achter de rafelige rand van het woud.

Annie Kessels

2 sept 2004

(n.a.v. het bezoek aan de Canadese oorlogsbegraafplaats Groesbeek)

Het verdriet van de Aldi

Op een maandag, bij de flessen met bloedrode wijn, trof jij als een lichtflits mijn ziel
Oh watertandend noteerde mijn brein dat ook jij voor croissantjes viel
De viervruchtenjam die in jouw wagentje kwam die prikkelden mijn smaakpapillen
Toen jij ook nog die zachte Biogarde yoghurt nam wist ik dat wij twee in niets verschillen

O mijn superman in de supermarkt:
ik kan haast niet wachten, ik kruip stiekem voor
Als wij dadelijk samen aan de kassa staan
geef ik liefdevol het beurtbalkje aan jou door

Door het chloorvrije grijze toiletpapier voelde ik onze zuivere band
Jij greep een chocolade tablet of vier, toen had ik mij niet meer in de hand
Gelukkig, ook jij liet die douchegel niet staan: zo strelend en zacht voor de huid
En mochten wij samen in het huwelijksbootje gaan, dan zingt de Aldi: Daar komt de bruid

O mijn superman in de supermarkt:
ik kan haast niet wachten, ik kruip stiekem voor
Als wij dadelijk samen aan de kassa staan
geef ik liefdevol het beurtbalkje aan jou door

Maar helaas mijn ongeremde fantasie
vervloog als jonge vogels uit het nest,
want die lellebel achter de kassa keek jou diep aan en zie:
het beurtbalkje deed toen de rest...

Karin Vossen
oktober 2004 en aug 2006

Ons plekje

Het is al na middernacht als ik met de hond een blokje om ga.
De herfst is op dit uur vochtig en fris.

Boris snuffelt en snuift als een kleine stofzuiger over de grasmatten onder de bomen. Een bergje dode bruine bladeren vol geurende geheimen krijgt zijn volle aandacht.

Met weinig interesse volg ik zijn gewroet en gelik. Rillerig en slaperig sta ik naast mijn hond en verlang naar mijn warme plekje onder de dekens.

Dan tilt hij zijn achterpoot op en maakt een plas. Nog even friemelt hij met zijn snuit tussen de bladeren en met fier opgeheven kop en wuivende staart vervolgt hij zijn weg.

Meer is niet nodig: dit is zijn plekje!

Annie Kessels
15 okt 2004

Ik zie...

Vivaldi's Le Quattro Stagioni
mijn ogen sluiten
klankbeelden, zinnebeelden
beroerend, vervoerend
als jaargetijden.

La Primavera, allegro...
Sprankel moeder aarde, leef
ontsluit je schatten
zie hoog in het blauw
het vederlicht flirten
van vogelsilhouetten.

L'Estate, presto presto...
Vlucht, zomerzon, vlucht
voel de aanstormende
wolkenwinden
de kolkend zwarte ontlading
boven goudgele velden.

Kleurbeelden, geurbeelden

L'Autunno, allegro...
Dans, bladerpracht, dans
draai je pirouetten
vrolijk en speels
gevangen in zonnestralen
een met de wind.

L'Inverno, largo...
Tedere vioolklanken, zo teder
mijn ogen sluiten
pizzicato, tokkelen der snaren
ingetogen als het winterwit
zacht als een doezeling.

Ik zag...
Vivaldi's Le Quattro Stagioni
beroerend, vervoerend
als de jaargetijden...

Annemiek Korsten

Prinsesje geboren

Langzaam heel langzaam
wordt de echo zichtbaar
Met ingehouden spanning zien zij
de beelden op het scherm
een waar geheim tussen jong geliefden

Zij vullen de tijd met wachten,
bouwen een prinselijk nestje
zacht en warm met kant en tule,
een baldakijn met een kroontje erop
Ze zullen wachten totdat de zon
hun lichamen weer samensmelt

Dan vult haar eerste schreeuw de ruimte
Naakte lichamen smelten samen
en zoeken intieme troost

51 schoten luiden de blijde boodschap in
en de prins van Oranje zal kond doen aan het volk
“een prinsesje is geboren en we noemen haar Amalia”

Anja Masee

De roerdomp

Hoorden we een didgeridoo in de Peel
of was het een roep uit een bassige keel?

We waren in de buurt van een zompig moeras
bij dat donkere geluid vertraagden we de pas
Bleven stil staan om te luisteren
moesten even zachtjes fluisteren

Terwijl een blauwe hemel zich welfde
als schitterende stolp over Het Elfde
klonk daar weer het naargeestig "bhoëe"

Het glinsterend beijzeld sterretjesmos
die zilveren ijsvlakte kregen we toe
Onze ogen dronken die schoonheid in
daardoor hadden we heel goeie zin

De roep van de roerdomp, zelden gehoord
in de Ospelse Peel, dat zalige oord.

An Cuijpers

Nachtvorst

Hij regeert met ijzige macht
zijn gezicht is streng en koud,
de koning van de winterpracht
Zijn adem maakt het witte woud
een sprookje uit duizend en een nacht

In diepe winterslaap verzonken
Reveil heeft nog niet geklonken
Betovering wordt pas verbroken
door stralen aan de zon ontstoken

An Cuijpers
april 2004